

vedlige, skøndt disse Vandløbet tilstødende Jordbrugere i mange Tilfælde kun have ubetydelig Nytte af det fremfor Andre, som ikke deeltage i Vedligeholdelsen. At en Fordeling af Arbeidspligten som den i § 17 omhandlede vilde have sine store Vanskeligheder, naar den skulde skee med den Nøiagtighed, at Ingen af de Paagjældende skulde ansee sig forürettet, blev alt i sin Tid erkjendt af Rentekammeret; det fremhæves saaledes i Motiverne til Anordningen af 1846, at det ofte ikke vil være muligt med Bestemthed at kunne erklære, hvorvidt et eller andet Jordbrug har Nytte af et givet Vandløb eller ialtsato, i hvilket Forhold denne Nytte staaer til det Gavn, Andre have deraf, og at selve Arbeidets Udførelse vil give Anledning til mangfoldige Udsættelser og kræve et besværligt Tilsyn, idet Arbeidet nemlig maa betragtes som en Heelhed og udføres i en vis Orden, og at en Enkelt's Forsømmelse kan standse det Hele og lede til mange Forviklinger. Det blev derfor allerede dengang af Rentekammeret anseet for utvivlsomt, at den simpleste Fremgangsmaade vilde være, om Udgravningen og Oprensningen af de større Vandløb kunde i ethvert Amt ansees som en det hele Amt som Communne vedkommende Sag og forsaavidt sættes i Klasse med Arbeider paa de mindre Landeveie, saa at Arbeidet ved Amtsraadet søgtes aarliggen opbudet ved Licitation saaledes, at det ved Conditionerne nøiagtig bestemtes, deels hvori Arbeidet skulde bestaae, samt til hvilken Tid det skulde være fuldført, og deels at Entreprenuren først, naar Alt ved Besigtelse fandtes forsvaerligt tværksat, skulde udbetales Licitationssummen, der da maatte udredes af Amtsrepartitionsfonden (see Koeskilde Stændertidende for 1844 1 Afdeling Pag. 311 og 312). Imidlertid fandt Kammeret dog overveielende Betænkelighed ved at foreslaae en saadan Bestemmelse, navnlig paa Grund af at Mange dog derved vilde komme til at bidrage til en Foranstaltning, hvoraf de ikke vilde have nogen væsentlig Nytte, ligesom og Hartfornsbrugerne vilde blive bebyrdede med hyderligere Pengebidrag.

Overalt at gøre det til en Pligt for alle Jordbrugerne i et Amt at deeltage i Befestningen ved Udgravningen og Vedligeholdelsen

af alle Hovedvandløb i Amtet, ved almindelig Lov at fastsætte, at denne skal skee for Amtsrepartitionsfondens Regning, forekommer fremdeles Ministeriet aldeles utilraadeligt; men da det paa den anden Side vel kan være, at der gives Ægne, hvor de stedlige Forhold kunne gjøre det ønskeligt at indføre en saadan Regel, formener Ministeriet, at Loven under fornødne Betryggelsesmidler kunde aabne en Udvei til, at Vedligeholdelsen af saadanne Vandløb, der er af stor og almindelig Interesse for Amtets Beboere, kunde overtages for Amtsrepartitionsfondens Regning. Iøvrigt henvises til det vedføjede Bilag, der viser, hvilken Fremgang Reguleringen af de større Vandløb har havt.

Til § 4.

Den Bestemmelse i Frdng. af 29de Jull 1846 §§ 28 og 34, at Pluraliteten af de Oprensningspligtige skal være enig, for at et Vandløbs første Oprensning kan blive udført efter Licitation, og at Enhver af de Paagjældende, selv om Pluraliteten vælger Licitation, kan for sit Vedkommende udføre sin Andeel i Vedligeholdelses-Arbeidet in natura, har meget bidraget til, at de regulerede Vandløb ere i en saa god Stand, som de burde være. Naturalarbeidet kan nemlig i Reglen ikke ventes udført til samme Tid af alle Forpligtede og bliver derved let ueensartet; dets Udførelse er derhos vanskeliggere at kontrollere end Licitationsarbejde, da Controlten, naar Arbeidet udføres in natura, har med mange flere Personer at bestille. Da Naturalarbeidet derhos i det Hele er uhenigtsmæssigt og i hele den nyere Lovgivning erkjendt for skadeligt, kan det ikke være tvivlsomt, at det bør søges affasset ogsaa i dette Forhold, ifr. iøvrigt Udkastets § 15.

Til §§ 5—8.

Medens den nugjældende Lovgivning almindelig erkjendes at have bidraget væsentligt til de større Vandløbs Regulering, har Lovens Virkning været ringere med Hensyn til de mindre Vandløb, som efter alle Beretninger ere forsømte, hvortil Hovedaarsagen almindeligt søges i den Bestemmelse, at de ikke høre under Control af det Offentlige (§ 35), saaledes som forhen var Tilfældet efter Forordningen af 25de